

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Floremundi Raemundi V. Cl. Olim Consiliarii Regis
Galliarvm Ex Calviniano Catholici Synopsis Omnium hujus
temporis Controversiarum tam inter Lutheranos,
Calvinistas quam alios plurimos. Sive Historia ...**

Raemond, Florimond de

Coloniae Agrippinae, 1655

I. In omni antiquitate exstare multa circa SS. Eucharistiam miracula.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10880

- II. Miraculum quod Erasmus narrat suo tempore factum esse, diuinitus quibusdam qui SS. Sacramentum blasphemauerant puniis.
- III. Magnum & celeberrimum miraculum quod Laudani in Veromanduis contigit.
- IV. Hæreticorum argumenta contra SS. Eucharistiam.
- V. Sacramentarij negant Dei omnipotentiam.
- VI. Quomodo corpus Iesu Christi sit in Sacramento.

I. EODEM tempore quo noui Heluetiorum Apostoli, Zuinglius & Oecolampadius Christianorum animis hunc de Eucharistia scrupulum iniiciunt, & à filijs Lutheri in dubium vocata est cœlestis omnipotentia, contra ipsius Lutheri sententiam, loco corporis Christi, panem supponendo, Deus Sacramenti huius veritatem per miracula testatus est, quæ tamen ipsa apud incredulos parum valuerunt, vt qui pœnis à Deo, ijs qui impuro suo ore sanctissimam hanc communionem, tamquam alteri Iudæ, profanauerant, inflictis, nec ad fidem nec ad pœnitentiam moueri se passi sint. Nihilominus veluti Iudas Sacramento hoc indigne accepto, à dæmone statim fuit infestus, & abiens laqueo suspendit se: sic etiam omni tempore multi qui panem hunc Carnem factum aut irruenter aut sine recta fide sumpserunt, miserabili morte perierunt. Exemplo sic hæreticus ille Mæcedonianus apud Sozomenum (a) & Nicephorum, (b) qui communionem e S. Chrysoftomi manibus indigne accepit Sed & dum hæc ipsa scribo, ille ipse locus (in quo, peste Burdigalam Aquitania nostra metropolim infestante, iam versor) recens diuinæ vltionis in eiusmodi contemptores exemplum, infinita spectante hominum multitudine editum, mihi suppediuit.

Inueni cui dam, Paschatis tempore communicantium turbæ immisto, Sacerdos hostiam ore accipiendam porrigebat: quod tamen ille, etiam manu admota aperire non poterat. Sacerdos attonitus interrogat hominem vtrum peccata sua prius confessus esset? Tum ille vbertim lachrymari incipiens, id ab se factum negauit, eoque mirabili Dei vltione à sacra hac communionem merito arce-ri. Exemplum hoc simile est ei quod à Gregorio Turonensi de quodam, qui peccata sua Confessarium celauerat, refertur. (c) S. Cyprianus (d) Opatrus Mileuitanus (e) & alij (f) infinita eiusmodi producunt exempla, quibus realis Corporis Christi in Eucharistia præsentia, contra Sacramentarios

confirmatur. Sed ommissis alijs, vnum vel alterum eius temporis quo primum infelix hoc schisma exortum est, recenscamus.

II. Erasmus, testis hac in re minime dubie fidei, libro XX. Epistolarum (g) narrat quid Anno M D XXVIII. post, quindecim fere sæculis, de vera corporis Iesu Christi in Sacramento altaris præsentia, receptum & approbatum dogma, antea tunc contentione discullum & à Sacramentarijs conuulsum fuit, acciderit. Adituum ait, pixidem quãdam secum gestasse, in qua erant hostiæ aliquot quarum in S. communionem vsus est. Cauponam cum socio, qui itidem ædituus olim fuerat, ingressum, ab eo rogatum fuisse vt aliquam earum hostiarum expromeret. Quo recusante, ipsum suis manibus aperta pixide vnã sumpsisse, & per ludibrium sacerdotes imitatum, consecrassse. Altero eam reprehendente, & vt verba illa quibus panis in corpus & sanguinem Iesu Christi transmutetur, non ita profanaret monente, ipsum hominem dixisse: *Sine me. Abitu quo vsus, quid ad te attinet?* Ac simul hospitam in clamasse, vt vinum ferret. Verum statim ibi diuinam adfuisse vltionem. Vix enim miserum illum cantharum ori admouisse, & Ecce tremementem concidisse, & expirasse. Fabulam hæc non esse, ait Erasmus, testes multos adfuisse, nec locum, cui verus ciuitas, seu vulgo *Utenstatt* nomen ignotum esse. Quin etiam plura eadem de re circumferri, se vero explorata tantum scribere voluisse.

Non absimilis huic ea est historia quæ in Geldriensi ditione Anno M D LXI. accidisse dicitur. Vbi duo iuuenes, Nouiomagensis vnus, alter Ultraiectensis, Paschatis tempore deposito pignore, inter se certabant vter sua oua citius exorbisset. Interea sacerdos Antonius Vorstilius nomine Sacramentum ad ægram fæminam deportans, ædes in quibus illi erant, forte præteribat. Tum Ultraiectensis audito nolæ sonitu, ouum manu arripuit, & *Ego, ouum hoc citius, inquit, deglutiam, quam ager ille quisquis est, Deum suum triticeum* (sein Semel Göttergen.) Sed res longe aliter cecidit. Vix enim ouum ori immiserat, quum ecce misero fauces simul

a Lib. 8. cap. 5. b Lib. 13. cap. 7. c Lib. 1. de glor. Marr. cap. 89. d Sermon. de Lags. e Lib. 4. cont. Donat. f August. de Ciuit. lib. 22. cap. 8. Prosper. Aquit. lib. 6. de Sacerd. Gul. in vit. Ber. lib. 1. cap. 10. Greg. Mag. lib. 4. dial. cap. 57. Bed. lib. 4. cap. 27. Aug. Hist. g Epist. ad Episc. Leodiens. h Bradenbach. Collat. sacr. lib. 7. cap. 90.